

விளம்பரம்

‘இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரம்’

தற்கால லைமப்பின்படி இலங்கையின் ஒன்பது மாகாணங்களை யுடையதும் கலாசாலைப்பீடச்சைக் கிணையத்தும் மாணவர்க்குத் தியுபயோகமுள்ளதுமான விச்சிறந்த புத்தகம் இவ்வாசியந்திர சாலையி லச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பூமிசாஸ்திரத்தை மாணவர் நன்குணர்வாராயின் இவ்விவங்கையை அங்கையி லமைப்பவராவார்.

இதன்விலை சதம் ௨௫
தபால் செலவு ,, 0௨

மருதமடுத்திருப்பதி.

மருதமதிச் செபமலைமாதாவின் திருப்பதியிலே திருநாட்கொண்டாட்ட நோவனைகள் யாத்திரிகளின் வசதிக்காக வைக்கமாசத்திலே வரும் முதல ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே தொடங்கி ஐப்பசி மாசத்திலே வரும் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே முடிபாகும்.

ஒவ்வொரு சனிக்கிழமைச் சாயந்தரங்களிலும் நோவனை நடக்கும். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலும் தீவ்விய பூசைக்குப்பின் தேவதாயாரின் திருச்சுருபம் வீதிக்கொண்டி சுற்றப்படும்.

இங்ஙனம்,
சீ. மாசியம். O. M. 1.
திருப்பதித்தலைவர்.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்

கஅகக-ம்ஸ்லி ஆனியீ ௨௦-௭௨
சனிக்கிழமை

அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார்

முந்தைய வருஷங்களுக்குமுன்னே ரோமாபுரியிலுள்ள ஒரு மடத்திலே ஒரு பரிசுத்தவாலிபர் இறந்தார். அவர் மகாபேர்பெற்ற இராசகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சகலவகையான உலகமகிமைகள், ஆடம்பரங்கள், செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலுஞ் சூழப்பெற்றிருந்தவர். அவர் அவைகளெல்லாம் விழுவென வெறுத்துத்தள்ளிச் சந்நியாசமடத்திலே சேர்ந்து இளம்பிள்ளையாய் உட்கூட வயசிலே காலஞ்சென்றனர். அவரிடமிருந்து அளவளாவிப் பரிசுத்தரென்று சனங்கொல்லாரு மழைக்கத்தொடங்கினார்கள். தேவனும், அவர் பரிசுத்தரானென்பதைப் புதுமைகள்வழியாகவும், அவாழமலமாகக் கேட்குஞ் சகாயங்களை அருளிவருவதினாலும் உலகத்துக்குக் காட்டச் சித்தமானார். அதனாலே திருச்சபை தக்க ஆராய்வுகள்செய்தபின் அந்தவாலிபராகிய ஞானப்பிரகாசியார் மாசின்றிச் சீவித்த பரிசுத்தரென்று தீர்மானித்து அர்ச்சியசிக்ஷிப்பட்டங்கட்டி அவருடைய திருச்சுருபத்தைப் பீடங்களில்வைத்து வணங்கும்படி கற்பித்தது.

அந்தப்பரிசுத்தவாலிபர் இந்தக்கண்ணீர்கணவாயெனும் பூவுலகைவிட்டுப் பரலோகஞ்சென்றபின் தமது மன்றாட்டங்களினாலே அருளிவருகின்ற புதுமைகளுஞ் சகாயங்களும் அவ்வளவு பெரிதானமையினாலே கத்தோலிக்கவாலிபர் விசேஷமாகக் கத்தோலிக்கமாணக்கர் அவருடைய அடைக்கலத்தை அதிகமாகப் பெறவேண்டியும், அவரைக்கண்டுபாவித்துப் பரிசுத்த சீவியம் நடத்தவேண்டியும், அவரை கத்தோலிக்க வாலிபரின் பாதுகாவலாக கன-ம் பெனெடித்தென்னும் பாப்பானவர் நியமித்தருளினார்.

அர்ச். ஞானப்பிரகாசியாருடைய மன்றாட்டின அனுகூல மவ்வளவு தவறுதிருந்தமையினாலே அவருடைய வணக்க மதிக்கமதிக்கமாகப் பார்த்தது.

அவருடையநாமத்தினாலே எண்ணிறந்த கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அவருடைய நாமத்தினாலே எண்ணிறந்த சபைகளும் கட்டங்களும முளைத்தெழும்பின. உலகத்தின் எத்திசையிலுமபார்க்க ரோமாபுரியிலே அவருடையவணக்கம் அதிகபிரபலியமானது. பரிசுத்தமென்னுஞ் சுடர்வீசிக்கொண்டிருக்கும் அவருடைய திருக்கல்லறையணடைக்கு யாத்திரைசெய்துபோகும் பத்திபுள்ளசனங்கள் எண்ணிறந்தபேராம்.

இந்த அர்ச்சியசிக்ஷிப்பருடைய முந்தையவருஷ கொண்டாட்டமானது உலகத்திலே அதிக பிரபலியமாக நடக்கவேண்டுமென்ற பரிசுத்தபிதாவின் விருப்புக்கிசைந்தபடி நடந்துவருவதாக அறிகின்றோம்.

அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் ஒரு வாலிபர். வாலிபத்திலே மாசற்ற சீவிய முடையவராயிருந்தவர். அதனாலே, கத்தோலிக்கவாலிபரும், கல்விக்கற்றவரும் கத்தோலிக்கமாணக்கரும் கண்டுபாவித்து நடக்கத்தக்க அர்ச்சியசிக்ஷிப்பேராம். ஆகையால், கத்தோலிக்கபெற்றார்கள், தம்பிள்ளைகளிடத்திலே அந்த அர்ச்சியசிக்ஷிப்பின் பத்தியெழும்பவும் எல்லாவற்றுக்குமேலாக அவரைக்கண்டுபாவித்து மாசற்றவர்களாய் நடக்கவும் புத்திசொல்லியேவிவரவேண்டியது.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather—காலநிலை—வெயில் நன்றாயிருக்கின்றது. தென்றற்காற்றும் நன்றாய் வீசுகின்றது. ஊர்ச்சவுக்கியம் பொதுவாக நயம்.

Our Bishop—நம்முடைய மேற்பிராணியாண்டவர்—இன்றைத்தினம் நம்முடைய மேற்பிராணியாண்டவர் தம்முடைய மேற்பிராசனம் வந்து சேருவார்.

St. Patrick's College.—அர்ச். பத்திரியார் கல்லூரி.—கல்லூரியின் விடுதலைநாட்கள் தொடங்கின. இனி மறுபடி கல்லூரி ஆடி மீ ௨௭-௭௨ ஆரம்பிக்கப்படும்.

Unclaimed District Court suitors' money—உரித்தவர்தேடாப்பணம்.—யாழ்ப்பாண மூன்றிற்க்கோட்டிலே நடந்தவழக்குகளின்பேராலே கட்டப்பட உரித்தவர்தேடாப்பணமானது அரசாட்சியாரின் திறைசேரியிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சென்ற கஅகக-ம் ஸ்லி தொடக்கமாக கிறித்தவர்களும் பெருந்தொகையாகக் கட்டப்பட்டு உரித்தவர்தேடாப் பணமெனக் கெசற்பத்திரிகையிலே விளம்பரம் பண்ணியிருக்கும் தொகையின்மொத்தம் கசு,000 ரூபாவாம்.

அர்ச். அந்தோனிமுனிந்திரன் திருநாள்.

இப்பரிசுத்தவாளரின் திருநாள் மாதகலிலே எல்லா வருஷங்களிலும் இவ்வருஷம் ஒவ்வொருவருந் தங்களாலியன்றளவு சிறப்பாய் நோவனைகளை மனமகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடினார்கள் கடைசிக்கிணங்க மறையதினங்களில் பலதாளும் விசேஷம்பெற்றன. பதின்மூன்ற்திகையாகிய சனிக்கிழமைகால பாடம்பூசையின் பின்னர் நவீனமான நட்சத்திராசனத்தில் அந்தோனியார்சுருபத்தைவைத்து நாலுபிள்ளைகளைக்கேள்விச் செல்ல வணக்கத்துக்குரிய யுடேல் சுவாமியாரும் பிள்ளைகளும் தேவ ஸ்துதியை கோலில்மட்டும் பாடிப்படித்த முடிக்க திருநாள் சீர்கிறப்பாய் மேரைமரியாதையாய் நன்குசமர்ப்பியாயிற்று. (கடி)

Mabola—மாபோலா.—கொழும்பு அகிமேற்றிராணியாண்டவர் மாபோலாவுக்குத் தரிசனைகொடுத்தனர். சனங்கள் அவர்வருகையிலே மிகுந்த அகமகிழ்ச்சியுடையவர்களாய்ப் பந்தர்முதலியநாளுவகைச் சிறப்புசெல்லவாரு செய்துவாணவேடிக்கைகளாலே அகமகிழ்ச்சிக்காட்டினார்கள். அகிமேற்றிராணியாண்டவர் அவ்விடத்திலே அருபேருக்கு உறுதியுசுதல் கொடுத்தனர்.

The flood—சலப்பிரவாகம்.—சுழுவாயற்றையெழும்புநீர்வெள்ளம் இன்னிலத்தில சலப்பிரவாகம் வந்ததென்பதென்பது

ன்றது. ஆனால் சிலவூர்களிலே சனங்கள் பசி பட்டினியாலே வருந்துகிறார்கள். வினாழ்த்தப்பக்குவத்திலிருந்து வேளாண்மையை மழைவந்து பாழாக்கிவிட்டது. அன்றியும் ௨௦ நாட்களாக மழைவெள்ளம் பரந்துநின்றமையால் தோட்டங்கள்ளிருந்த பயிர்களெல்லாம் அழுகிமோசம்போயின. இவ்வாறு நாலாவழியாலும் நடமடைந்து அந்தரகிலையிலிருக்கும் சனங்களுக்கு அரசாட்சியார் யாது முதவிசெய்ய முயலக்கூடும்.

Kalawewa.—காலாவே.—வடநடுமா காணத்திலே ரம்பியமழை பெய்தது. அதனாலே காளாவிக்குளத்திலே கக அடி கூ இஞ்ச தண்ணீர் நிற்கின்றதாம்.

Coal.—நிலக்கரி.—புலாவிலே நிலக்கரியிருக்கின்றதாம். இருப்பது மெய்யானாலும், அங்கே பிரளயமாக வண்டோ என்பதும், செலவுக்குக்கட்டி விடபாரம்நடத்தப் போதியதோ என்பதுஞ்சந்தேகமாம்.

Ceylon tea.—இலங்கைத் தேயிலை.—உலகமடக்கலிலும் இலங்கைத் தேயிலை புக்கபெற்ற வருகின்றது. இலங்கையிலிருந்து இங்கிலாந்துக் கனுப்பப்பட்ட பொந்துளிர் என்னுத்தேயிலை இறத்தலொன்று ௨௫ பவுண்கவும் விலைப்பட்டதாக முன் தெரிவித்திருந்தோம். பின்வந்த செய்திப்படி இறத்தலொன்று ௧௦ பவுண்கவும் விலைப்பட்டதாம்.

Buddhist rowdies punished.—புத்தமத நடமாட்டிகளுக்குக் கிடைத்த ஆக்கிணை.—புத்தமத விசாகநாட் கொண்டாட்டத்தின்போதுபல நடமாட்டிகள்களேர்ந்து பலனியாகச்சென்று உவவொவிலுள்ள கத்தோலிக்க ஆலையத்தின்முன்னே தொங்கிப்பாய்ந்து குதித்து விளையாடி அங்குமின்ற கத்தோலிக்கரையும் போருக்கழைத்து நிறைசெய்தார்கள் என்று முன் தெரிவித்திருந்தோம். அந்த நடமாட்டிகளுக்கு ௨௫ பேரமேலே பான்துறைப் பொலிசுக்கோட்டிலேவழக்குவைக்கப்பட்டது. வழக்காளிகளான கத்தோலிக்கர்க்கத்திலே முன்று சாட்சிகள் விளக்கப்பட்டன. அவர்களுள் ஒருவர் கத்தோலிக்கர், மற்றவர் புத்தமதத்தரான குருணரத்தினமுதலியார். தாம் ஒரு புத்தமதத்தனையிருந்தும் மற்றுமுள்ள வீண்போலல்லாது உண்மையையே பேசினர். அவர்பேசிய சத்தியம் அவரை மகாசன்னியத்தக்கும் புக்குக்கு முள்ளாக்கவேண்டியது. புத்ததேவாலையத்தின்முன்னேகைக்குச் செய்தார்களென்றும், அந் விசாகடிய ஒரு கூட்டம்போல விருந்ததென்றும், தாமும் தம்முடைய சமுசாரமும் அவ்வழியாகப் போகவந்தவிடத்திலே இவ்விதகலகத்தைக்கண்டுபெயந்துவிட்டதென்றும், அது ஒருசமயப் பேரகாரை அல்லவென்றும், கலக்குசெய்யும் கஞ்சல்களுடைய கூட்டமென்றும் முதலியார் சாட்சிசொன்னார். ௨௫ நடமாட்டிகளும் குற்றவாளிகளாகி ௨0 பேர் தலைக்கு ௫0 ரூபா இறுக்க அல்லது ௫ மாதமறியலிருக்கவும், மற்றைய ௫ பேர் தலைக்கு ௨0 ரூபா இறுக்க அல்லது இரண்டு மீ மறியலிருக்கவும் பொலிசுத்திபதி தீர்ப்பெழுதினார். மொத்தத்திலே இறுக்கவேண்டிய தொகை எண்பது பவுணயிற்று. கல்லகாரியமி பட்டநீர் கெட்டி பத்தெட்டிமுத்தி என்றபடி அந்தப் புத்தநடமாட்டிகளை பணயிறுத்தாவது பத்திபடிக்கட்டும்!!

இலங்காபுதினம்

From our own Correspondent.

Execution.—துக்கு.—காலிச்சுப்பிரீங்கோட்டியில் கிரேட்டீயதிபதியால் தீர்ப்பிடப்பட்ட கோணைப்பு வென்பவன் இந்த மீ ௫-௭௨ துக்கிக்கொல்லப்பட்டான்.

O. M. Bank Vs Suprumaniam Chetty.—சி. எம். வெங்கு சுப்பிரமணியன்செட்டிக்கு விரோதமாய்க் கொண்வெந்தவழக்கு.—வெங்கு இருபத்தியிரம் ரூபாய்க்குப் பலநோட்டுகளின்போரல் கொண்வெந்தவழக்கில் எதிரியாகிய சுப்பிரமணியன்செட்டி நோட்டுகள் கள்ளமெனப்பேசிய வழக்குப் பதினாயிரம் ரூபாயாக இணக்கத்தீர்ப்பிடப்பட்டது.

Colombo Fiscal's office.—கொழும்பு பிசுக்கால்ஆபீசு.—தற்காலம் பிசுக்கால் ஆபீசாரிருக்குமிடத்தை அரசாட்சியாருக்காக எடுப்பதற்கு காணீஎடுக்குங்கட்டளைச் சட்டத்தின்படி மேன்மாகாணசென்றர் நெத்திசு கொடுத்திருக்கின்றார். சுப்பிரீங்கோட்டின் பிற்பக்கத்தில்

ப்பனிவெது யெமென வெண்ணப்பட்டது.

Congress of Hygiene.—கைசீனினன்னுமிடத்தில் கூட்டம்.—இவ்விடத்தில்கூடப்படும் மகா ஆலோசனைச்சபைக்கு இலங்கைக் காரியஸ்தனாக டாக்குத்தர் வென்டஸ்ரூற்றஸ் போவாராம். இந்தியாவின் பற்பல விடங்களிலிருந்து பதினமூவர் போவார்களாம். தன்னரசர்களும் தங்களுக்குவதலாய் ஆட்களை யனுப்புவார்களாம்.

The Late Dr. Covington.—காலஞ்சென்றுபோன டாக்குத்தர் கொவிங்றன்.—இவர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இங்கிலாந்துகையெழுத்துத் தேர்ச்சியடைந்து வங்காளஞ்சென்று வைத்தியங்கற்றுப் பண்டிதப்பட்டம்பெற்றுத் திரும்பியிவ்விடம்வந்து உத்தியோகத்திலமைந்து கல்வித்திறமையினால் உயர்ச்சியடைந்து கிறிக்குறியின்னவனுக்கு உபத்திரவம்வந்தபோது அதைமற்றிய கெட்டித்தனத்துக்கு அவர்விரும்பிய விடமாகிய மட்டைக்கிளப்பில்தானே குடிபதியாய் மாறுதலில்லாதிருக்க வந்தாவுபெற்று வசித்திருந்து வேலையாலின்பாரி தளர்த்தவயசிலே காலஞ்சென்றார்.

Female Doctor.—பெண் வைத்தியர்.—இவ்வுலகின்கண்ணே தேவனால் சிருட்டிக்கப்பட்ட மானிடர்களுள் ஆண். பெண்ணென்னு மிருபகுதியாருண்டு. அவர்களுக்கு நானு வகையான பலவேதுக்களால் காலத்துக்குக் காலம் அநேகவித வருத்தங்க ளுண்டுபெடுவது வழக்கம். அவற்றுள் பெண்களுக்கு நேர்மே பிரசவமென்னும் வருத்தத்தை அந்தந்தக் காலாகாலத்தில் சமயத்திலிந்து அததற்குத்தக்க ஓளவுதகனையும் கைபாக்கு செய்பாடு முதலியவற்றையுஞ் செய்யும்பொருட் இத்தியாவிலுள்ள பற்பல விடங்களில் வைத்திய வித்தியாசாலகளை யுண்டுபண்ணி வைத்திய வித்தையைக் கற்பித்துக்கொடுத்து அதில்கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தவர்களுக்குவைத்திய சிரோம்மணிகளென்னும் பட்டங்கையு மீய்த்தவருவது உத்தமமென்று கண்டுஅனேகஇந்தியவாசர்கள், இராணியார் அதிகம் பெருந்தொகையான பணங்களை ஒரேமுறையிலும் பிரிவுபிரிவாயும் கொடுத்து அதை நன்மைபெறநடத்திவருகிறார்களென்பதை நமதுஇலங்கையார் அறிந்திருந்தும் அவ்வித முயற்சிகளுக்குத் தலையிடாமலிருப்பது யாதாரணமென்பதை மட்டிட்டறிந்துகொள்ளக் கூடாமையா யிருக்கின்றது. நமதறிவிற் கெட்டியபடியும் அபாவத்தின்படியும் இலங்கையில் அனேக பெண்கள்தங்கள் தங்கள் மானத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்னும் வைரமான நோக்கங்கொண்டு பிரசவகாலத்தில் செய்யவேண்டிய செய்கைகளை ஆண்வாத்தியரைக்கொண்டு செய்யயாமல் அபத்தமாகத் தங்களுயிரை நீக்கிக்கொள்வதற்கேதுவாகின்றார்கள்.

சந்தைகளிலே உத்தரவில்லாமல் தத்துவமில்லாமல் வரியறவிடுவது அநீதியென்று அரசாட்சியாருக்கு போதிப்பிக்கத்தொடங்கிய பிரபுக்கள் கனவான்கள் தனவான்கள் இக்காரியத்திலுங் கவனஞ்செலுத்தி ஒவ்வொரு மகாணத்தக்கும் ஒவ்வொரு பெணவைத்தியரை அழைப்பித்துத் தரும்படியும் பெண்வைத்திய கல்லூரிகளை யுண்டுபண்ணித் தரும்படியு மரசாட்சியாரிடம் கேட்பதில் கவனமில்லாதிருப்பதை நாம் பார்க்கும்பொழுது காய்களிலிருக்கும் ஏழைகளில் வைத்த இரக்கம் சீவனில் இருப்பதாகக் காணோம். சீவனுக்கு உணவு மாதிரமல்ல அலுஷதமும் வேண்டியது அவசியம். உணவை யெல்லாருஞ் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அலுஷதத்தைச் சம்பாதித்தல் கூடாது. இம்முயற்சி எக்குலத்தவர்களுக்கும் எவ்வருணத்தவர்களுக்கும் எம்மத்தவர்களுக்கும் பொதுவானதாயும் எவர்க்கும் அவசியம் வேண்டப்படுவதொன்றாதலானு யாவரும் மனமொருமித்து ஒருங்கு கூடித் தங்கள் தங்களாலியன்ற பொருள்களைச்சேர்த்து அரசாட்சியாரிடமும் ஒரு பெருந்தொகையான பணத்தைத் தரும்படி கேட்டால் மிகச் சந்தோஷத்துடன் கொடுப்பார்களென்பதற் சந்தேகமில்லை.

றெயில்றெயை வடமாகாணத்துக்கு வைப்பிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணமும் முயற்சியுக்கொண்ட கூட்டத்தார் இக்கல்லூரியை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்னும் முயற்சி கொள்வரேல் அதவும் மிக்க உலோகோபகாரமாகுமே.

கொழும்பு

காலநிலை—மழை யின்றாகிலேயவ்வளவு அதிகமில்லை. ஆயினும் பதின்

முன்னாந்திக் கிரியை காற்றுடன் மழை யிருந்தும் வருஷத்தது ஊர்ச்சுகம்பொ துவாக நயம்.

பெரியகோட்டுத் தவான்—இறுதுகால மாய்த் திரேக அசுவச்சியமாயிருந்து வீவுபெற்று சீமைக்குச் சென்றமாதம் போனகொழும்பு முஸ்தித்கோட்டுத் தி வானுடிய மெஸ். சாளஸ் பேர்முன்னஸ் துரை பிரஞ்சுதேசத்திலியோன்ஸ் பட் டணத்திலே மாணித்துப் போயினரெ ன்பது அதுதயாமானசெய்தி. இன்ன வியாதியினு லிந்தனரொன்ற விபரம் இன்னும் வரவில்லை.

—பரிசுத்த தோமான் என்பவருக்குவே தசாட்சி மருத்துடன் அர்ச்சியபிட் டப்பட்டமும் இந்நாளில் நடக்கப்போ கின்றமையால் எங்கள் மகாவந்தனைக் குரிய அகிமேற்றிராணியாண்டவரி ன் கட்டளைப்படி வருகிற திற்தினங்க ளாகிய வியாழன், வெள்ளை, சனித் திழைகளிலே பூசை, பிரார்த்தனை, செபமாலை முதலிய ஆராதனைக் கொ ண்டாட்டவர்கள் சந்தனாகிய ஆசனக் கோயிலிலே நடத்தப்படும். பறங்கர், தமிழர், சிங்களவராகிய மூன்றுசாதிய த்தவர்களும் ஒவ்வொருநாளைக்கு ஒவ் வொருபகுதியாக முறையே கொ ண்டாட்டம் செய்வார்கள். ஞாயிற்று க்கிழமை யதிமேற்றிராணியாண்டவர வர்கள் பாடற்பூசை வைப்பார்.

—கத்தோலிக்க நப்பிறமாத கல்யாண ம்—இறப்பிறமாதக் காதற்கும் கத் தோலிக்கருக்கும் இடையே கல்யா ண சம்பந்தமொன்று இந்நாட்களிலே நடைபெறும் போலும். இதுவேத க ட்டனைக்கு ஒவ்வாத விஷயமாகவே நல்ல கிறிஸ்தவர்களா யிருப்பவர்கள் அப்படிக்கொத்த கொண்டாட்ட களி யாட்டங்களிலே சமூகராயிருத்தல் த ருதியன்று என்றும், அப்படிப்போ கிறவர்கள் திருச்சபையிலே விதிக்க ப்பட்ட தெண்டனைக் குள்ளவார்க ளென்றும் அகிமேற்றிராணியார் கட் டனைப்படி கோயில்கள்தோறும் அறிவி க்கப்பட்டுள்ளது.

—மகாசங்கைக்குரிய தேசாதிபதிபவர் களின் உள்நாட்டுப் பிரயாணம்—இம் மாதம் உச-௩௩ மகாசங்கைக்குரிய தே சாதிபதிபவர்கள் கண்டியிலிருந்து தம் பனைக்குப்போய் சீயகிரி மார்க்கமாய் பொலலநுவரணக்கு வந்து அங்கிருந்து மகாவலிக்குக் மார்க்கமாய் திரிகோ ணமலைபை ஆடிமாதம் தொடக்கத்தி லே சந்திப்பாரென்று கேள்வி. அங்கி ருந்து அனுராசபுரத்துக்கு வந்து அனு ராசபுரவழியாய் அம்மாதம் எட்டாந் திக் கிவரையில் மீண்டும் கண்டிக்கு வ ருவார்போலும். (கடி)

Murders in China.—சீனரின் கொ ளை.—சீனாவிலுள்ள காங்காய் என்னுமி டத்திலே சனங்கள் கலகம்பண்ணியெ ழுந்து ஒரு உவெஸ்லியன் பாதிரியாரை யும், ரோகுத்தறையிலிருந்து ஒரு உத்தி யோகஸ்தனையும் கல்லாலெறிந்து கொ ண்றார்களென்றும், மிஷனரிமார் வசித் திருந்த வீட்டை அக்கினிக்கிரையாக்கித் தரைமட்டமாக்கினார்களென்றும் செய் திபிறக்கின்றது.

Conversions.—மன்திருப்புதல்.—அ க்கினிக்கள் பாதிரியாராயிருந்தவந்த சீ. பி. டோசன் என்பவர் மனத்திருப்பிச் சத்தியவேத திருச்சபையிலே சேர்ந்த னார். அவ்வாறே கண்டாவிலே என்றெ ன்றுவாட் என்னுஞ் சிரோஷ்ட நீதிபதி யும், ஜெகியதேசத்திலே பாதிரியார்ப் பட்டத்துக்குப்படித்துக்கொண்டிருந்தவ ர்களுள் இரண்டுபேரும் மனத்திருப்பினா ர்கள்.

Trouble at Nanking.—நாங்கிங்கர கலிபிலி.—சீனாவிலுள்ள நாங்கிங் நகரி லும் பெரிய கலகம் நடக்க ஆரம்பித்தும் அமர்ந்துபோயிற்று. வைகாசி மீன் ௧௭ உகாலை சிலசீனர் குருமார் வளவுக் கத வுக் காவற்காரன் தடுக்கவும் சீனாது உள்ளேதுழந்த போனார்கள். அப் போது ஒரு குருவானவரவந்த கீங்கள் இங்கே வாப்படாதென்று தடுக்க அவர் கள் வெளியேபோக, குருமார் இதுசங் கதியை ஊடிகாரிக்கு அறிவிக்க அவர் உடனே பொலிசரை அனுப்பினார். போலிசர் குருமாருடைய வீட்டையும் அநாதசாலையையும் காவல்பண்ணி நிந் தார்கள். சனங்கள் திரள்திரளாகவந்து கூடினர். பின்னும் மேலதிகமாகப் பெ ரிய அதிகாரிகளும் காவலுக்கு வந்தார் கள். அன்றையத்தினம் குருமாருடைய வீடும் அநாதசாலையுமிதோ நாசமா குடனெற பக்குவத்திலே யிருந்தது. அங்குநின்ற அதிகாரிகள் சனங்களைத்தா ரத்தி மடக்கிவைத்துக்கொண்டு நின்றா ர்கள். மற்றநாள் போர்க்கப்பலொன்

று வந்து ஆற்றிலே குருமார்வீட்டுக்குச் சமீபமாகத் தரித்தது. உடனே ஒரு கு ருவானவர் கடிதம் மூலமாகக் காரியங் களைக் கைப்பித்தானுக்கு அறிவித்தார். கைப்பித்தான் காரியங்களை யறிந்தவுட் டனே சீனக் கவணருக்கு ஒரு கடிதமெ முகி என்னசொல்லுகிறீர். இந்தக் கல கத்தை அடக்குவீரோ அடக்கமாட்டீ ரோ. உலகு நகரிலே நடந்ததுபோல சனங்கள் அடங்காது கலகஞ்செய்ய எண்ணினால் அவர்களை அடக்குதற்கான வழிபார்ப்பேன். அதனவேலும் பழி யும் உம்மேலெயென் மெழுகிய கடிதத் தைச் சீனக்கவணர் கண்டுதாம் கலகம் நடக்கவிடாது சனங்களை யடக்கிநடத்து வேரென்று மறுமொழிகொடுத்தார். அதன்மேலேபட்டணத்திலுள்ளலாம் அமை தி. அடுத்தநாள் செருமானிய போர்ச் சுப்பலொன்றுவந்து நங்குமிட்டது. இரண்டுபேரும் கைப்பித்தான்மார்களும் கரைக்கிறங்கி குருமார்வீட்டுக்குச்செ ன்றுகாரியங்களையெல்லாம் விசாரித்தும் கவணருக்கு வேண்டிய எச்சரிப்புகள் கொடுத்தும் போயினர்.

—சகராவனந்தரத்திலே யங்கிரகூப் ந்தோண்டியபோது ௧௨0 அடியிலேவரா ளமான தண்ணீர்காணப்பட்டது. அக் கூபக்குழலிலிருந்து நியிஷத்தக்கு நாற் பதுகலன்தண்ணீர் பாய்கின்றதாம்.

—மைசூர்மகாராஜா இங்கிலாந்துக்கு ப்போகவிருக்கின்றார். அவருடன் சத் தியவேதபததான தம்புச்செட்டியார் போகின்றனர்.

—விசுவாசபரம்புதற்சபைக்கு ௧௮௯0 -ம் ஆம் விசுவாசிகளினுலே கொடுக்கப் பட்ட தருமப்பணம் ௨௮௨,௯௨௨ பவுண். பிரஞ்சுதேசமே அதிகபணம் கொடுத் தது.

—௧௮௯௩-ம் ஆம் பரிசுத்த பாப்பரசரி ன் மேற்றிராணித்தவ அபிஷேக யுபிலி வருகின்றமையால் அப்போது திரளா னசனம் ரோமைக்கு யாத்திரைசெய்து போகவும் ஞாபகசின்னமொன்று தம்மு டைய தேசத்திலே இயற்றவும் அவஸ்தி ரியர் முயன்று அதற்காகப் பணஞ்சேர் க்கின்றார்கள்.

—மணிப்பூரிலே தலைத்தாமான இங்கி லீஷ் உத்தியோகஸ்தரை வன்கொலை செய்தவர்களைப்பிடித்து விளக்கம் நடச் கின்றது. கேணல் சம்மூசிங் என்பவனும், மேஜர் ஜயபரஸ் என்பவனும், தோ ட்கோல் ஜெனரல் என்பவனும் மரண த்தீர்வைக்குள்ளானார்கள். சேனாபதி மு தலியோரின் விளக்கம் இன்னும்முடிய வில்லை.

—தொங்கிநகரிலே அதிகமான தொ ள்கைகளுண்டுபெய்தினால் மேலும் ௫,000 போர்ச்சேவகரைப் பிரஞ்சுராட்சியா ரவ்விடத்துக் கனுப்புகின்றனர்.

கடிதம்.

தம்பராவில்

திருவிருதயத் திருநாள்.

ஐயா கணத்தங்கிய பத்திராதிபி! இம்மாத மேழார் தேதி யாகிவார மா ராதிஷ்ட வமலோற்பவ மரிய நாயகிதே வாலயத்திற் யேசுநாதரின் திருவிருதயத் திருநாளு மத்தட முதன் முறை சற்பிர சாதம் பெற்ற பிள்ளைகளின் திருநாளு மிகு நேர்த்தியா யொரோதினத்திற் கொ ண்டாட்டப்பட்டன. கோயிலுள்ளும் புறமு மேகமா யினிய வாசனை கமளு மலர்களாலும், பலவண்ணக் கத்திரிக் ளாலும் மிகு நேர்த்தியா யலங்கரிக்க ப்பட்டிருந்தன. திருப்பீட்டி நிலங் கார மெமது வாயாற் சொல்லு மன தா லெண்ணவுக் கூடியதன்மையன்று. திருப்பதிக்குமுன் னழகிய பத்திரரின் டும் பத்தர்வரையும் நானுவத காய்களி களாறு மிளங்குருத்துகளாலுஞ் சோ டிக்கப்பட்டிருந்தது. மேலு மித்திருநா ளுக்கு வண. ஏ. ஜன்றல்ஜே. நெத்தோ ரே எ. தப்பிரேல் எனு மூன்று குருமார் சமுகராயிருந்தனர். சனிவாரம் வண. எ. தப்பிரேற் சுவாமியாரால் வேஸ்பாப் பாடவும்திருநாளைதி வாரங் காலை யெட் டுமணிக்குப் பாடற்பூசை யாரம்பமாயி னவன்றியு மித்தின முதன்முறை சற் பிரசாதம் பெற வாயத்தமான பிள்ளை களினுத்தேசம் ௧௫0 பெயருக்குத் திவ் விய நற்கருணை கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் திருப்பூசைமுடிய சற்பிரசாதம் வீதிகொண்டு சுற்றப்பட்டது. ஆறாற் கன சனத்திரள் குழும்பாய்ச் செல்ல இடிபோல் மெழுகுநீர் கொடுக்கப்பட்டு க்க வானுலகிருந்த மண்ணுலகுள் வாராயுந் தேடிவந்த பாணிகோ பாரு

கள்! பாருங்கள்!! அவரை நாடுங்கள் நாடுங்கள் எனச் சாற்றுமேரையாய் மணி கடம் வாழ்திறந்து டாம் டாம் எனச் ச ப்திக்கச் சக்கரைதனிற் நேன்மாரி சொ ரிந்தாற்போலக் டகட்போர்செவிகட் டினிய இதம்பாடிச்செல்ல மேற்சொன்ன பத்திரிதும் கோயிலுட் டாவேசித்தபின் னருந் தேவநற்கருணை ஆசீர்வாதம் கொ டுக்கப்பட்டது. மேலும் பின்னோரம் ச மணிக் கினிய இதம்பாடப்பட்டுத் திவ விய நற்கருணை யாசீர்வாதம் கொடுத் தபின் னவரவர் தத்தம் பதிக்வேகத் துடன் திருநாள் சமர்ப்பிதயாயிற்று.(கடி)

இந்துசாதனம்

இந்துசாதனப்பத்திராதிபர் தமது இரு பத்திராமிலககப் பத்திரிகையில் செ ந்தமிழ்ப் பரிபாலனத்தைப்பற்றிப் பே சியதில்

1. “இலக்கணமென்பது வரம்பு. அ ந்த வரம்பு நெறிபிறழாதிருந்தலே தமிழ் தரும் சமஸ்கிருதத்திற்குமுள்ள விசே டம். ஆதியில் இலக்கணஞ்செய்த இரு டிகள் என்னவிதகூறினார்களோ அது வே இன்றும் விதியாகும். ஆதியில் இ ன்னசொல்லுக்கு இன்னதபொருளெ ன்று எது அமைந்ததோ அதற்கு அது வே இன்றும் பொருளாகும்” என்றும் “இங்கிலீசில் சோற்களுக்குக் காலாந் தரங்களிலே புதிது புதிதான அர்த்தங் கள் கற்பித்தலினுலே பைபிரிஷண்டா குஞ் சில ஆக்ஷேபங்களுக்கு இந்தச்சொ ள்லுக்கு அந்தக்காலத்தில் இன்னதபொ ருளென்று தட்டிவிடும்படி நேரிடுகின்ற து” என்று கூறுகின்றார்.

அவர் கூறுகிறபடிதமிழ் இலக்கண விதிகளும் செற்பொருள்களும் எக்கா லத்திலும் மாறுபடாவெனின, “இறந்த துலிவக்கல், எதிரதுபோற்றல்” என்றும், “பழையசுழிதலும் புதியனபுதலும் வ முவலகால வகையினுன” என்றும், பவணந்தி முனிவரால் சொல்லப்பட்டிருப்பனவற்றுக்குப் பொருளென்ன?

இங்கிலீசுச் சொற்களுக்குக்காலத்தக் குக்காலம் பொருள் மாறுபடுகின்றனவே ன்றும், அதனும், பைபிரிஷண்டாகும் ஆக்ஷேபங்களைத் தட்டிவிட நேரிடுகின்ற தென்றும் சாதரியமாய்ப் பேசிவிட்ட அவர் அந்தப் பைபிரிஷ்டுக்கு மத்திரம் ஆக்ஷேபத்தக் கிடமாய் இன்ன, இன் ன சொற்களுக்கு இந்தக்காலத்திலே இ ன்னவினன பொருள் அந்தக்காலத்தி லே இன்ன வினனபொருள்பட்டனவே ன்றின்னார் சொன்னாரென்று அச்சொற் களையும் ஆளையும் வெளிவிடாததென்? வெளிவிட்டு நதற்குத்தையென்ன?

2. “நமது வடமாகாணத்திலே தமிழ் மாத்திரம் படிப்பித்துக் கிறுண்டுப் பணம்பெறும் ப ளிக்கூடங்கள் முன் னூற்றென்பதன்மே. இவற்றுள் ஆகப் பதினேழு பள்ளிக்கூடமாத்திரம் சுதே சிகளுடையன. ஒழிந்தனவேல்லாம் அ ர்கியபாஷைக்காரராகிய பாதிரிமாருடை ய ஆதிபத்தியத்துட்பட்டவை” என்கின் றாரோ.

வடமாகாணத்திலே கத்தோலிக்குக் குருமாரின் ஆதிபத்தியத்தினும் அநேக தமிழ்ப்பாடசாலைக ளுண்டல்லவா? அவைகள் அவர்காட்டிய தொகைக் குட் பட்டனவன்றோ? பட்டனவெனின் அவ்ர்கள் நாமங்களைச் சுட்டிக்காட்டாதுவி ட்டதென்? அவர்களை நாம்சொல்லாமல் விடவில்லை “அந்நியபாஷைக்காரராகி யபாதிரிமா”ரென்றதினால் அவர்களையும் ஒருங்குசேர்த்துச் சொல்லவிட்டோமெ ன்பாராயின் அவர்களைப் பணவாங்கருநா த தஞ்சமயம் அனுசரிக்கப்படும் இடங் களில்மாத்திரம் தம்சமய பிள்ளைகளுக்கா கமாத்திரம் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்து கல்விசெய்துவரவும் அவர்களைப் பா திரிமாரோ டொருங்குசேர்த்து “அங்க ன்குசென்று பாடசாலைகளைத் தாபிக்கி றார்க”னென்று சொல்வதென்ன?

கத்தோலிக்குக் குருமாரைப் பாதிரிக ளென்று சொல்லும் பைத்தியம் இ ன்னுமவருக்குத் தீரவில்லைப்போலும். கத்தோலிக்குக் குருமாரைப் பாதிரியெ ன்னும் மொழியா லைழப்பது “பழங் காமொழி”யென்று அறிவாளிகள்எல்லா ரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, கத் தோலிக்குப் பாதுகாவல பத்திராதிபர் “உள்ளங்கையி னெல்லியங்கனி” போ லக் காட்டிய நியாயங்களாற் கண்டிக்க ப்பட்டும் “பிரிதொடுபடாஅன தனம தங்கொளலே” என்னும் மதத்தைச் சிரமென்கொண்டு மீண்டுங் கத்தோலிக் குக் குருமாரைப் பாதிரிமாரெனல் யோ க்கியமா? இந்தமதமவருக் கின்னும் போ கல்லிலையா? சீ! சீ! வெட்கம். மேலும், கத்தோலிக்குக் குருமாரென்ற வழக்க மொழியிலிட்டு கத்தோலிக்கு என் ன்னும் பத்ததோடு குருவென்னும் பத் தத்தைச்சேர்த்து வழங்குதல் தவறு.

பாதிரியென்னும் பதத்தைச்சேர்த்து க த்தோலிக்குப் பாதிரிகளென்று வழங் குதலே சரியென்று சாதித்துவா மறந்து விடாத அவர் நன்கொடைப்பணமென் னுவழங்குமொழியிருக்க “ஹந்து” என்னு ம்பதத்துக்கு இங்கிலீசுச்சொல் “இல்லை யானாற்போல “கிறுண்டு” என்னும் இங் கிலீஷ் சொல்லுக்குத் தமிழ்மொழி இல் லையென்றோ அல்லது மறந்துபோயோ கிறுண்டுப்பணமென்று வரைந்துவிட்ட து பேரகிசயமே.

3. “அரசினர் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன ன்செய்யவேண்டவாராயின்கதேசபண் டதரை மேற்பார்வை பார்க்கும்படி செ ய்தல் வேண்டும்” என்கின்றார்.

அவர், சுதேசிகளுடையனவெனச்சுட் டிய பதினேழு பள்ளிக்கூடங்களைத்தவி ர, ஒழிந்த இருநூற்றுத் தொண்ணூற்றி ரண்டு தமிழ்ப் பாடசாலைகளிலும் கல் விசெய்திக்கின்றவர்கள் சுதேசிகளாகிய தமிழரல்லவா? அவர்கள் தஞ்சயபா ஷையைச் சரிவாக் கற்பிப்பதற்குத் த டையென்ன? இவர்கள் பொதுவாகப்பா டசாலைகளிற் கற்பிக்கப்படும் விஷயங்க ளைக் கற்பிக்கத்தக்கவரென்று தராதல பத்திரங்கள் பெற்றவர்களல்லவா? இவர் கள் சரிவாக் கற்பிக்கத்தக்கவரல்லரெ ன்பதற்கு ஏதாவ தாக்ஷேபனை சொல் லுவாரோல் அவர் சுட்டிய பதினேழு பள்ளிக்கூடங்களிற் படிப்பிக்கும் உபா த்திமாநுந் தக்கவரல்லாரென்பதற்கும் ப ல ஆக்ஷேபனைகள் பண்ணலாந்தானே.

மேற்பார்வைக்காரர் அந்நியபாஷைக் காரராயிருப்பதினால் விக்கினமென்ன? அவர்களுக்கு சுதேசிகளாயிருந்துவிட்டால் மிக்கநலமன்றோ வென்பாராயின், வித்தியார்த்தர் முதலியவர்களையும், சு தேசிகளாக்கவேண்டியவரும். அது அவ ர் தம்மாலும் எம்மாலும் மாழாத்காரியம். இதுநிற்க.

சுதேசிகளுடைய ஆதிபத்தியத்தன், வண்ணையிலோர் இங்கிலீஷ் ஹைஸ்கூ லும், வேறிடங்களிற் பல இங்கிலீஷ் ஸ்கூ ல்களுமுண்டே. தமிழ்ப்பாடசாலைகளு க்குச் சுதேச தமிழ்ப் பண்புதற்கன்மே ற்பார்வைக்காரராய் இருக்கவேண்டுமெ ன்ற அவரெண்ணப்படி இவ்விங்கிலீஷ் ஸ்கூல்களுக்கு இங்கிலீசு தேசபண் டதர்கள் மேற்பார்வைக்காரராயிருக்க வேண்டுமே. அப்படிமேற்பார்வைக்கா ராயிருப்பவர்கள் இங்கிலீசு தேசபண் டதர்களா? இவ்விங்கிலீஷ் ஸ்கூல்களில் இங்கிலீசு கற்பிப்பவர்கள் அந்நியபா ஷைக்காரராகிய” தமிழரல்லவா? ஐரோ ப்பியருடைய ஆதிபத்தியத்தள்ள பாட சாலைகளிற் படிப்பிக்கப்படுந் தமிழக் குத் தமிழென்ற பெயர் தகாததெனின் சுதேசிகளுடைய ஆதிபத்தியத்தள்ள இ ன்கிலீஷ் ஸ்கூல்களிற் படிப்பிக்கப் படும் இங்கிலீஷ்பாஷைக்கும் இங்கிலீஷ் என்றபெயர் தகாததெனல் வேண்டும். ஆகையால் அவர் தமிழைப் படிப்பிக்க விரும்பும் “பெற்றார்கள தம்பிள்ளைகளை சுதேசிகளுடைய வித்தியாசாலைகளுக் கனுப்பவேண்டு” மென்பதுபோல இங்கி லீஷ்பாஷையைப் படிப்பிக்கவிரும்பும் பெற்றார்கள் தம்பிள்ளைகளை இங்கிலீசுக் காரர் நடத்தும் பாடசாலைகளுக் கனுப் பவேண்டுமென்று துண்டிவிடவேண்டி யது. அப்படி அவர் தமது மனச்சான் னை மாறுபடுத்தாது செய்வாரென்று நம்புகிறேன்.

4. தி. சி. வை. கிங்ஸ்பெரி தாமோ தரம்பிள்ளை இத்தமிழுக்கு “அபோதகா லம்” முதலிய எட்டுப்பருவங்க ளுண் டென்றாரென்கின்றார்.

அவர் இவ்வெட்டுப் பருவங்களையும் மட்டிட்டறிந்துகொள்ளத்தக்க பருவத் தில் வந்தது தாம் நவமாய்க் கண்டுபி டுத ஒன்பதாம் பருவமாகிய “பாதிரிப் பருவத்தில்,, அல்லவா? அவர்படித்தது பாதிரித்தமிழல்லவா? அவரையும் அவ ரைப்போற் பண்டிதராய் இன்னும் அவர் மத்தியில் விளங்கும் பலரையும் இவ்வ ளவு கெட்டித்தனமுடையார்களினதும் அந்தப்பாதிரித்தமிழ்தானே. ஆதலால், அவர்கூறிய பாதிரிப்பருவமும் பாதிரித் தமிழும் மிக்க விசேஷமுடையனவென் பதற் கிவர்களே சான்றாயிருக்கின்றார்க ளென்பது தெளிவு.

5. செந்தமிழ்ப் பரிபாலனத்தைப்பற் றிப்பேசப்புகுந்தவர் “பைபிரிளாக்ஷேபம்” “கிறுண்டு” முதலியவற்றில் நுழைந்து பிருண்டுப்பட்டு மற்ருன்று விரித்த லென்னுங் குற்றத்தட்டட்டிடர்ப்படுத ல் புத்தியா? இவ்வாறு பேசுவதால் அ வர் காரியமாருமென்று நினைக்கிறார் போலும். அவர் நினைவு “செல்வக்குத் திக் கைகொந்த தன்மையாக முடியு” மன்றி யாதும் பயன்படாது.

இங்ஙனம்
மலையூன்.

THE

Jaffna Catholic Guardian

JUNE 20TH

THE WANDERINGS OF THE "STAR"

Our friend of the "Star" is bent upon following the whims of his private judgment and making a free use of the liberty the Protestants have taken to interpret the Holy Bible as they like and to draw from it any conclusions or doctrines they please. He delights in holding modern and American religious opinions, opinions that are, as a rule, at variance with those of his co-religionists. He evidently aims at founding a New religion that will be called the *Wandering Star's Church or creed*. Our contemporary leaves no stone unturned to reach the end he has in view. In every issue of his paper he puts forth some samples of his new fangled religious doctrines, defines them carefully in his own hazy and mystical way. If some of his new definitions are proved to be incorrect by us, he at once accuses us of having read them through *green glasses*. Guided by the wandering star of his private judgment he does not mind all the self contradictions involved in his religious theories. For instance, he plainly declares that he does not believe in the existence of original sin and yet he baptizes infants and pronounces over them a sacred formula which involves the cleansing of sin—certainly not of any actual sin which they have not as yet committed. When our Manipai Divine is shown the absurdity of some of his statements and the unsoundness of his new and modern definitions and theories, he endeavours to throw some dust in the eyes of his opponents by giving them some vague, outlandish and far-fetched answers which are never to the point and convey no meaning whatever. When driven to the wall, he says that we have not understood his article, that we have misrepresented them. We well know the value of such lame reasons.

ORIGINAL SIN AND THE "STAR"

In our last issue our space did not allow us to enlarge upon the important subject of original sin, alluded to by the "Star" in its article on "sin". Catholic Divines give the following description of the nature of original sin. Adam and Eve, our first parents, were created perfect, with the full use of reason and speech: they were endowed by God with the fulness of precious gifts bearing relation to their sublime destiny. This destiny was to know love, bless and serve their Maker upon earth, and praise and glorify Him eternally in heaven. Our first parents being earthly creatures having a body and a soul, their place would seem to be in this visible world where they were to praise their Creator in His beautiful works, and themselves enjoy a "perfect happiness and the peace of a good conscience which is the natural fruit of virtue". But Almighty God in His infinite mercy raised them to a destiny far above their terrestrial nature, called them to share the Bliss of Heaven together with the angels, and consequently bestowed upon them at their origin a most excellent gift—sanctifying grace, called also *original justice*. Along with this priceless treasure He showered down upon them other gifts namely integrity or freedom from concupiscence, infused knowledge, immortality and felicity. All these gifts were gratuitous and super-added to their nature, and had they remained faithful to God, their Benefactor and Maker, they would have transmitted them to their descendants. After having enriched our first parents with heavenly graces and privileges, Almighty God placed them in the Garden of Eden a place of *delight*, and to test their obedience and fidelity gave them a strict command, which was, however easy to observe—viz—that they should not, under pain of death, eat of the fruit of a particular tree. They disobeyed their Maker and ate of the forbidden fruit. By that one act of disobedience they were deprived of the gratuitous gifts with which they had been endowed, turned out of the terrestrial paradise, and condemned to live on the earth as in a place of exile until the moment of their death. Their body became subject to death, sickness and pains; their soul was deeply wounded: ignorance darkened their mind, and their will became inclined to evil. They felt in their senses what is called concupiscence, or the inclination towards sensual pleasure, honors and riches. Having thus lost all the precious gifts that had been originally conferred on them they could no longer transmit them to their children. "They left us instead, alas! together with their sin all the multiplicity of pains and evils which are the inheritance of sinners." This is the dogma of original sin

which is defined by the council of Trent in the following manner. "The sin of Adam in so much as it is reproduced by propagation in each man that is born into the world, is a real fault and inherent to his nature. To understand well this definition a distinction must be drawn between what Divines call *actual sin* and *habitual sin*. Actual sin consists in the act by which a man violates the commandments of Almighty God; *habitual sin* is the state of him who has broken the Divine Law. So when we say that our first parents' sin is transmitted to us, we do not mean that the act by which they disobeyed God, became the act of all men; sin belongs to them alone, and is not communicated to their children. It is only the *habitual sin*, or the deprivation of original justice which we inherit with our nature—"original sin is the deprivation in us of the sanctifying grace which we ought to possess, according to the order established by God at the very beginning."

Our Manipai contemporary denies the existence of original sin, because he does not find anything about it in Holy Scripture. One of his coreligionists has already proved to him that the dogma of original sin is based on the authority of scripture. We will quote a few texts more from the Holy Writ which clearly demonstrate the existence of original sin. St. Paul says in his Epistle to the Romans: "As by one man sin entered into this world, and by sin death, and so death passed upon all men in whom all have sinned" (ch. 5. v. 12) "As by the offence of one unto all men to condemnation: so also by the justice of one unto all men to justification of life. (v. 18) "For as by the disobedience of one man: many were made sinners; so also by the obedience of one many shall be made just" (v. 19) "If one died for all then all were dead and Christ died for all" (11 Corin. ch. 5. v. 14) The above passages fully prove that the sin of our first parents is transmitted to all their descendants. All men are subject to death, because they have all sinned in Adam. But all those who have not committed actual sin—infants, for instance, die and yet they have not committed actual sin. We infer therefore from the above passages that all men have inherited the sin of our first parents. We will add some texts taken from the Old Testament to show our friend of the "Star" that he has read his Bible through *green glasses*. In the book of Job it is said "Who can make him clean that is conceived of unclean seed? Is it not Thou Who only art?" (ch. 14 v. 4) The Royal Prophet evidently spoke of original sin in Ps. 4 v. 7) "Behold I was conceived in iniquities and in sins did my mother conceive me" The few texts we have adduced irrefragably show that the doctrine of original sin is grounded on scripture, that all men are born with the stain of original sin. There is, however one admirable exception, one child of light amongst all the children of death, one "lily amongst the thorns", the Holy and Immaculate Virgin Mary, the Mother of God. She alone was born in grace. She alone was conceived without the stain of original sin. By an exceptional privilege, called the Immaculate Conception, she was preserved from the universal taint through the merits of the Redeemer whose mother she was destined to be. Our Rev. contemporary objects to the doctrine of the Immaculate Conception, because "it is intended to make the Virgin Mary, so far forth different from other women" Our Blessed Lady is not an ordinary woman since she is the Mother of Jesus-Christ our Saviour. Such a high privilege has not been conferred upon other women. We do not see how our friend of the "Star" can raise an objection against the Immaculate Conception, after having openly declared that he does not believe in the existence of original sin. According to him, all men are conceived without the stain of original sin. This is but another self-contradiction that can be added to the long list of those which as a rule fill up his columns.

We confess that the doctrine of original sin is a great mystery. "That Adam should have rendered all that race of which he was the originator and representative, guilty and miserable is a mystery that our reason cannot fathom but that it must accept on the infallible word of God. The dogma of original sin cannot be rejected as impossible, nor can anything unjust or contrary to the Divine perfections be found in it. It was but just that the happiness of the creature should depend on fidelity to his creator. As to the infants that die without baptism, before they have reached the age of discretion, St. Thomas tells us that they shall not suffer any torments, that they will love their creator and enjoy a kind of natural happiness.

We shall close our remarks with the following parable which is sometimes used to illustrate the nature of original

sin: A man was raised by his king from the lowest grade of society to the highest rank and nobility. Immense riches and greatest dignities were also conferred upon him; and, moreover, all these benefits were hereditary and were to be transmitted to his children. But he committed a crime; he was guilty of high treason against his benefactor and rendered himself deserving of the most severe punishment. Degraded, despoiled of all his goods, and sold as a slave, he died, and left his children overwhelmed with disgrace, and inheritors of his misery and his slavery. The miserable inheritance of these children is a representation of original sin, in the descendants of Adam."

PILGRIMAGES.

A correspondent writing over the initials of a Matale Planter has presented the editor of the "Ceylon Independent" with an opportunity to publish once more his views regarding Catholic pilgrimages. What the editor's views are on the subject is well known, but it is interesting to know what were the circumstances under which the correspondent wrote his letter. Mr. A. G. K. B. paid a visit one day recently to St. Ann's Church at Paleodah, in the midday sun. And naturally enough he experienced the effects that must be experienced by any one who has the fool-hardiness to venture out on a pleasure trip at that hour of the day and across a sandy plain. He grew so wild when he felt his feet singed by the burning sands below and his frame generally treated by Phoebus with such scant mercy, that he determined he would make somebody pay for all his torments, the moment he got out of them. In due course he arrived under the "tote of coconuts near the church which affords shade and firm ground—a grateful relief," and directly wrote out along tirade against, (1) "the images" found in the church (2) the appearance of the church, which is not as fine as many along the coast to Colombo, (3) the immense sums yearly given as offerings by the pilgrims and the little done in return for them (4) the doctrine concerning Purgatory (5) the conduct of the priests in not having planted coconuts all along the path traversed by him and thus "formed a continuous avenue of shade," (6) the belief in miracles, (7) the devotions made by his boatmen while he was anxious to "get away" (7) the difference between the priest of his imagination and the priest in reality, (8) the low standard of life and doctrine required by the priests for candidates for admission into the church, and the little that is afterwards done to advance their spiritual knowledge and moral progress! (9) and finally the Roman system in general which he thinks cannot stand "the searching light of day"!!! The number of subjects taken in and the tone of the article from beginning to end show in what a mood Mr. A. G. K. B. was at the time he took up his pen. We sympathise with him most sincerely in that he had to suffer so much during his trip, but we cannot help blaming him at the same time for not having made his suggestion about the "continuous avenue of shade," a little earlier. For, even if the authorities administering the shrine could not have raised a tote of coconuts all along the route, in time for his gracious visit, they might at least have put up one long pandal to protect his august person against the sun.

A COMPARISON.

Mr. R. St. J. Corbet crossed from Fleetwood to Belfast on the 8th of May to visit some of the light railways started by the Chief Secretary for Ireland. An old Roman Catholic priest is stated to have spoken to the traveller as follows.

Time will show what these railways will do: in my long life no man has done for Ireland one half or one quarter what Mr. Balfour has done since he settled down to his work, and it is in him probably to do a great deal more. I believe the railways will start new industries will collect people together along the banks of the line, disused mills will be at work again and new ones will be built, and—well, Sir, in a word, Ireland will be prosperous and will have to thank the Scotch Chief Secretary of an English Government for it.

On this, the editor of the *Ceylon Independent* remarks:

That Irish priest might have been no other than Father LYTTON, foretelling how the desolate places of the Wanni, and elsewhere along the projected Northern line, would be restored to salubrity and productiveness by the same Agency of an economic line of Railway.

XXXIII ARGUMENTS AGAINST THE PROTESTANT RULE OF FAITH.

(Continued)

XVII.

Protestant teachers unable to demonstrate the canon of Scripture or the names of the inspired books on scientific principles, have hit upon a fanciful theory, which has gained great favor with the weak and credulous. This theory asserts that Scripture has its own self-evidencing light and power by which all who read the different books with a pious and prayerful disposition could make sure whether they are inspired or not.

Protestants assume that the Bible possesses this evidence because they are inclined to it by previous teaching. The same kind of evidence is brought forward by the Turks in favor of the Koran, by the Hindus in favor of the Vedas, and by all with the like sincerity of belief.

Luther accepted or rejected the New Testament books according as he found or did not find the "Gospel" in them. He called the Epistle of James, an "Epistle of straw," which attaches righteousness to works. It was reason enough, he said, for him not to think highly of the Apocalypse, because Christ was neither taught nor acknowledged therein, although this above all was an Apostle's business. (Hilgenfeld). He partly liked the epistle to the Hebrews, because it enforced belief in the priesthood of Christ, and partly disliked it, on account of doctrines contained in Chapters VI and X. (Ibid.)

In the same way it would be easy to show there is not a single book of the New Testament, whose claims to inspiration, has not been questioned by some eminent Protestant or other.

XVIII.

Protestants sometimes argue that the Scriptures are inspired, because they record true miracles or contain true prophecies. But the fallacy of this argument is very evident. True miracles are recorded in the books of Josephus, and in ecclesiastical history; but who will pretend to say on this account that these writings are inspired. In the same way the mere fact that true prophecies are found in a certain book will not of itself show that the book is inspired. How, for instance, does Our Lord's prophecy concerning the destruction of Jerusalem prove that St. Matthew's Gospel is inspired, because it relates it?

The argument from prophecy and miracles in favor of the inspiration of a book, would be sound only in the case where those who worked true miracles, or prophesied, say that they were inspired to write what they wrote. Miracles or prophecies would, by themselves, show that those who effected them would speak the truth, if they should say that they were inspired by God.

Now there are not many books in the Bible, or even many passages regarding which it could be said that their writers not only worked miracles or prophesied but also asserted that they were inspired to write what they wrote.

Hence this only valid argument from Prophecy and Miracles would apply to an infinitely small portion of Scripture and not to the rest.

In these discussions it is a great mistake to regard the seventy-three pamphlets which compose the Bible as one book. They were composed at different times and by different authors. So that it is unfair to apply the internal evidence obtainable in favor of one book, in proof of the inspiration of another book; to say for instance that the Song of Solomon is inspired, because a good portion of what Moses wrote, was what the Lord declared to him.

GRACE BEFORE MEAT. The Minister had been invited to dinner. While the grace was being said, Tommy eyed the unwonted good things spread before him with pleasurable anticipation. "Ma," he said, when the Minister had concluded, "do you know why Pa doesn't give thanks every day at the table? His Mother shot a warning glance at him. "Cause it's only when the minister's here that we have anything worth giving thanks for."

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Press, Jaffna.